

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 10. maj 2006
Kontor: Kommunaløkonomisk kt.
J.nr.: 2006-2400-34
Sagsbeh.: NMJ
Fil-navn: fudv01/spm/spm7 L 194

Besvarelse af spørgsmål nr. 7 (L 194), som Folketingets Kommunaludvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 28. april 2006

Spørgsmål 7:

"I fortsættelse af besvarelsen af udvalgets alm. del spørgsmål 59 bedes det oplyst, hvilke relevante og effektive muligheder en kommune har for at dæmpe udgifterne til boligstøtte på en måde, der ikke vil flytte udgiften til en anden kommune."

Svar:

Den individuelle boligstøtte er en indkomstafhængig ydelse. En kommunes muligheder for direkte eller indirekte at påvirke indkomstudviklingen er dels den generelle indsats for at skabe økonomisk vækst i området og dels den konkrete indsats over for den enkelte person.

Den generelle indsats vedrører en kommunes indsats med henblik på at gøre kommunen attraktiv for erhvervslivet og dermed skabe vækst og arbejdspladser. Når det lykkes at skabe vækst i kommunen, kan det dels medføre en generel indkomstfremgang og dels en vækst i beskæftigelsen. En vækst i beskæftigelsen indebærer, at personer, der før har været på indkomstoverførsler, nu kommer i arbejde. For disse personer vil det typisk medføre en betydelig indkomstforbedring, hvilket igen vil medføre en nedgang i de indkomstafhængige ydelser, herunder boligstøtte.

Den konkrete indsats over for den enkelte person vedrører først og fremmest kommunens indsats med henblik på at bringe personer på passive ydelser, dvs. kontanthjælp, sygedagpenge mv. i beskæftigelse. Når det lykkes, vil det medføre en indkomstfremgang, hvilket igen vil medføre en nedgang i de indkomstafhængige ydelser, herunder boligstøtte.

Endelig kan det nævnes, at kommunen på langt sigt kan påvirke bolig-sammensætningen i kommunen og dermed også udgifterne til boligstøtte.